

Latvijas Republikas Senāts

LĒMUMS

Rīgā 2025. gada 31. jūlijā

Senāts šādā sastāvā: senatori Anita Poļakova, Aija Branta, Māris Leja,

iepazīnies ar apsūdzētā /Persona C/ aizstāvja zvērināta advokāta Didža Vilemsona kasācijas sūdzību par Zemgales apgabaltiesas 2025. gada 28. aprīļa lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Aizstāvis D. Vilemsons kasācijas sūdzībā lūdz atcelt apelācijas instances tiesas lēmumu daļā par morālā kaitējuma kompensācijas noteikšanu un šajā daļā lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā. Pamatojot izteikto lūgumu, aizstāvis norādījis, ka tiesa, taisot lēmumu, ir pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 352. pantu, jo, nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru cietušajai, nepamatoti piemērojusi Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 19. panta otro daļu un Ministru kabineta 2014. gada 17. jūnija noteikumu Nr. 340 „Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem nemateriālajiem zaudējumiem” (turpmāk – MK noteikumi Nr. 340) pielikuma „Prasības apdrošināšanas atlīdzības aprēķināšanai” (turpmāk – pielikums) 1.3. punktu. Ceļu satiksmes negadījumā bojā gājušais nav bijis cietušās apgādnieks, apgādājamais vai laulātais. Kā arī tiesa nav ņēmusi vērā Kriminālprocesa likuma 352. panta pirmās daļas 2. punktu, saskaņā ar kuru, tiesa kompensācijas apmēru nosaka, ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.¹ panta otrās daļas 2. punktu tiesa var atteikties ierosināt kasācijas tiesvedību, ja, izvērtējot kasācijas sūdzībā vai protestā minētos argumentus, nerodas šaubas par pārsūdzētā nolēmuma tiesiskumu un izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes judikatūras veidošanā.

Senāts konstatē, ka Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 19. panta otrajā daļā un MK noteikumu Nr. 340 pielikuma 1.3. punktā noteiktais ir tikai daļa no to kritēriju kopuma, kurus tiesa piemērojusi, nosakot kaitējuma kompensācijas apmēru cietušajai. Apelācijas instances tiesa ir ņēmusi vērā arī Kriminālprocesa likuma 352. panta pirmajā daļā ietvertos kritērijus, tostarp vērtējusi izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu. Tiesa lēmumā nepārprotami norādījusi, ka cietuši neatbilst to personu lokam, kam atlīdzība var tikt izmaksāta saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumu un MK noteikumiem Nr. 340, bet minētajos normatīvajos aktos noteikto tiesa ņēmusi vērā kā vienu no kritērijiem atlīdzības apmēra noteikšanai.

Senāts atzīst, ka kasācijas sūdzības argumenti par Kriminālprocesa likuma 352. panta pārkāpumu nerada šaubas par apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu. Turklāt izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes judikatūras veidošanā, jo kasācijas sūdzības argumenti nav saistīti ar tiesu praksē nozīmīgu tiesību normu interpretāciju.

Minētais ir pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.¹ panta otrās daļas 2. punktu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573. panta trešo un piekto daļu, 573.¹ panta otrās daļas 2. punktu, Senāts

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

A. Poļakova A. Branta M. Leja